

Mindetale over Fiskerne, som forliste i 1934 med Kutter Nólsoy og Neptun

Hetta er talan, sum Grøn prestur helt í Hósvík aftaná vanlukkuna. Talan gevur eina góða mynd av, hvussu tað tá varð roynt at troysta tey sum mistu

Tekst: Math. 8,23 flgd

Siden jeg var her sidst, har saa mange faaet en saa stor Sorg, at flere af deres Kære er gaaet bort. Vi har jo lever i Haabet, at de skulde komme hjem. Men nu synes alt Haab ude. Derfor sørger vi over Tabet. Menneskers Trøst hjælper ikke, men hos Gud er Trøsten. Derfor kaldes Gud al Naadens og al Trøstens Gud. Gud elsker Eder, derfor vil han trøste eder i Sorgen. I forstaar ikke Guds Tanker og Veje. Men I ved, at Guds villie er den bedste, derfor er der trøst i at sige: "Guds Villie ske." Thi Gud har sin kærlige og vise Hensigt dermed, ja med alt, hvad der sker i Livet. Livet er kun en Prøvetid, og Tiden er kort. Om en Tid skal I se dem igen, og da skal Eders Hjerter glædes. Saa lad Haabet og Gensynsglæden ledsage Eder og trøste Eder i disse Sorgens Dage.

Mynd av Jesus í báti

De drog ud paa Havet, der er saa rigt men ogsaa saa farligt. De havde Jesus med ombord, men han laa i Bagstavnen af Skibet og sov. De drog saa glade bort, fordi de vidste, at de havde Jesus med sig. Og da Stormen kom, kunde de være rolige. Thi de gik til Jesus og vækkede ham. De sagde: "Herre frels os, vi forgaar." Herren sover roligt midt i Uvejret, og saaledes giver Han fred til de urolige Hjerter, saa de kan være rolige midt i Uvejret. Thi de har jo Jesus med sig, som siger: "Kommer hid til Mig alle I som arbejder og ere besværede, og Jeg vil give eder Hvile". Saa fandt de Hvilen for deres Sjæle. Thi Jesus stod op og truede Stormen, og det blev ganske stille. Livet er saa fuldt af Farer, men der er Hvile for alle, som søger den hos Jesus. Saaledes fandt ogsaa de kære Hvile. Udadtil var der Uvejre og Fare, men i Hjerterne var der Stilhed, fordi de vidste, at de havde Herren med sig. De raabte til Herren i deres Nød, og han friede dem fra al Fare. Han gav dem mere end de bad om. Han gav dem evigt Liv i Guds

Rige. De vilde gerne blive her, de var bange for Døden, men Jesus sagde: "Hvorfor er I saa frygtagtige I lidet Troende?" Jesus saa, at Frygt for Døden kom af deres svage Tro, men han styrker deres Tro, fordi det er en levende og derfor frelsende Tro. Herren har Omsorg for dem, som tror, saa opfyldes hans Ord: "Dersom du kan tro, skal de se Guds Herlighed". Derfor siger han til sine troende Venner: "Frygt ikke, jeg har igenløst dig – jeg kaldte Dig ved Navn i Daaben og jeg sagde: "Du er min. Jeg vil ingenlunde slippe dig. Ingen skal rive Eder af min Haand". Derfor kan vi sige: "Ja, salige er de Døde, som dør i Herren. De skal hvile fra deres Møde, men deres Gerninger skal følge dem." De er nu fri for Jordens Strid og Møje, de gik ind til Hvilen, og deres gerninger følger dem. Det er Troens Gerninger. De blev frelst ved Troen, de levede og virkede og døde i Troen paa Guds Søn. Derfor kunde de dø med Fred. De tænkte paa deres Kære derhjemme, som de aldrig skulde se mere, men saa lød Ordet: "Om en liden Stund skal I mødes igen for ikke mere at skilles," og de kunde være rolige, fordi Jesus er Enkernes Forsørger og de Faderløses Fader. De er hos Jesus, som siger: "Jeg lever, ogsaa I skal leve. Thi den som tror paa Mig om han end dør, skal han dog leve."

Vónin at hittast aftur

De gik bort. Herude er kirkegaard-en, der er de ikke. De hviler i Havet. Men der skal komme en dag, da Herrens Ord opfyldes: "Og Havet afgav de Døde." Saa samles de fra Syd og Nord for at mødes ved Guds Bord i Hans Rige, hvor altid de skal bo sammen, som did fandt vel Vej i Jesu Tro, de gamle med de unge. Hvor er da vor Trøst? Viden-skaben kan ikke trøste os, men det kan Jesus, som siger: "Jeg er opstandelsen og Livet, den som tror paa mig skal aldrig dø." Ja, Syndens Sold er Døden, men Guds Naadegave er et evigt Liv i Jesus Kristus vor Herre." Gud ske Tak, som giver os Sejren over Døden og Synden ved Jesus Kristus, vor Herre. Det var en prøvelse for dem, om deres Tro kunde holde i den sidste Strid, og den holdt. Men det er ogsaa et kald fra Herren til Eder, som nu

Minningargudstænasta varð hildin í kirkjuni í Hósvík

sidder sørgende tilbage. Herren kalder Eder til at berede Eder til at møde Eders Gud, saa I kan være uden frygt for Dommen. Et Kald til at minde Eders Børn om dem, som gik bort, saa I aldrig glemmer dem. Et Kald til at opdrage Eders Børn i Jesu tro, saa de kan følge Jesus efter for at faa Guds Rige. Et Kald til selv at leve som sande Kristne, saa der intet skal være at bebrejde Eder, naar I skal stilles for Guds Domstol. Et Kald til at arbejde paa, at der med Guds Hjælp ingen af de Kære skal savnes i Guds Rige. Lad os derfor følge Jesus, som siger: "Sandelig, sandelig siger jeg Eder, den som tror paa mit Ord og tror den, som Mig udsendte, har et evigt Liv, og kommer ikke til Dommen, men er gaaet over fra Døden til Livet."

Og lad os gemme Guds Ord ud i Hjerter og Sind, luk ikke Satan, ej Verden derind, Jesus lad Hjerterne Eje. Og naar vi saa tænker paa, at Jesus gør alt godt for dem og for os alle, skal vi saa ønske dem tilbage til denne Syndens og Dødens Verden?

Blaðið frá lívsins træi

Der var en Pastor Møller, som fortalte om en Pige, som var syg, og hendes Broder havde faaet at vide, at hans Søster kunde blive rask, dersom han kunde skaffe hende et Blad fra Livets Træ, som er midt i Guds Have. Det lykkedes ham at finde Haven, og ved Indgangen til Haven stod en Engel, som sagde til Drengen: "Kan du nu love, at din Søster aldrig mere skal blive syg, blive fristet, faa Sorg, Synd, Skam eller dø, hvis han skulde

Myndin er frá fornminnissavninum. Nummar 3350F4542

Grøn prestur

skaffe ham et blad fra Livets Træ til Lægedom for Sygdommen. Drengen kunde ikke love det. Da aabnede Engelen Døren til Guds Have, og Drengen saa lidt af Guds Herligheds Lys og Glans. Englen sagde: "Naar du nu ser al den Herlighed, vil du saa have et Blad af Livets Træ til din Søster?" Drengen sagde, at det vilde han ikke, men han vilde selv følge sin Søster til Guds Herlighed. I vil ikke sørge over dem, som gik bort, I vil takke Gud, fordi han tog dem hjem til sig, og I vil hver dag sige det Vers, som staar i Salmen: O Herre for din Ære og for din Miskundhed, lad did vor Vandring være, hvor aldrig Sol gaar ned, hold os i Troen fast i denne Prøvens Dal, saa vi haste

til Hilmlens Frydesal. Lad os bede: Du, som er Enkernes Forsørger og de Faderløses Fader, vær du med dem, som har Sorg over Tabet af deres Kære, vær deres Trøster og Hjælper og styrk dem i Troen i de kommende Dage og tag Kære Frelser mod dem som er gaaet bort, og lad os samles i dit Rige frelst ved din Naade.

Amen

Komandi partur
Í komandi parti greiðir Steingrim frá tíðini aftaná, at hann misti pápan